

Dvanáctý ročník festivalu Luhovaný Vincent přinesl čtyři dny, které v tom nejlepším slova smyslu překonaly hranici diváckých i pořadatelských očekávání.

Festivalu se ve dnech 23.–26. 6. 2022 zúčastnilo 2300 návštěvníků, z toho 254 platících. Do programu bylo zařazeno 56 akcí, z toho 27 bylo zdarma, zajistilo je 60 účinkujících hostů. Na realizaci se podílelo 40 pořadatelů. Vypilo se 120 litrů lahvované Vincentky a snědlo 100 krabic oplatků, a to především díky podpoře našeho generálního partnera – Vincentky a výrobci oplatků CLIP.

V programu se již tradičně objevily linie literární, divadelní, hudební, výtvarné, zvukové i filmové. Doplněny byly o přednášku **Vladana Hanulíka** věnovanou historii lázeňské kultury – **Za zdravím, nebo na zálety? Utváření moderních podob českého lázeňství či výjimečnou architektonickou procházku** realizovanou ve spolupráci s Muzeem Luhačovického Zálesí, která návštěvníky provedla běžně nedostupnými prostory vily v **Pražské čtvrti**.

ZA HRANICEMI POEZIE

Pro dramaturgii literární sekce byl letos přizván editor Psího Vína **Libor Staněk**. V jeho výběru se představila současná environmentální lyrika v zastoupení básníků **Lubomíra Tichého** a **Radka Štěpánka**. U této příležitosti jsme poprvé obsadili poetický prostor jezírka poblíž hotelu Marion a krom uvedení děl, které z velké části refletovaly samotný život autorů, dali prostor také diskuzi s publikem. V programu nechyběl ani čerstvý držitel ceny Magnesia Litera – **Pavel Klusák**, předčítající ze své nové, podvrtně zábavné knihy **Uvnitř banánu**, věnované možným i nemožným příběhům ze světa experimentální hudby. Vybraná díla tohoto žánru spisovatel a literární kritik prezentoval také ve svém hudebním setu, který doprovodil sobotní snídaní před Kinem Elektra. K poslechu a zastavení přiměl návštěvníky festivalu i náhodné kolemjdoucí.

BOHATÝ FILMOVÝ PROGRAM

Část letošních projekcí se odehrála v městském **Kině Elektra** – jednalo se o argentinský experimentální film **Ski** – počín na pomezí fikce a dokumentu tematizující kolonizaci současného světa a rakouskou absurdní road movie **Obyčejné bytosti**. Zahájení festivalu bylo naopak situované do prostor letního kina na terase Městské plovárny. To divákům představilo silný francouzský snímek **Přes hranice**, realizovaný velmi náročnou technikou animace na sklo. Filmovému sálu uniklo také pásmo animovaných filmů **Nádech/výdech** promítaných v budově lhalatoria pod hlavičkou **Anipromítačky** kurátorované **Eliškou Děckou**. Pod širým nebem se promítalo i při samotném závěru a to na zahrádce kavárny Jizba, která po dobu těchto čtyř dní fungovala jako **festivalové centrum**. Představen byl maďarský avantgardní animovaný muzikál **Pěnová koupel**.

Jeden z dramaturgů této sekce, Juraj Machálek, k výběru dodává: „*K letošnímu tématu festivalu – **Přes čáru** – jsme přistoupili jak z hlediska obsahového, tak skrze formální zpracování. Obecně pro nás byla důležitá mnohost forem, témat i žánrů a jejich přesahy či úkroky do jiných oblastí.*“

DOMOV V POHYBU

Na hranici forem balancovala také sekce divadelní. Návštěvníkům přinesla komorní opakovanou inscenaci **Moetivi Karavan**, odehrávající se v autorsky zpracovaném interiéru karavanu, zaparkovaném prvně u Domova seniorů v městské části a následně na Lázeňském náměstí. Diváci se tu v malých skupinkách mohli vydat na nomádskou návštěvu pohrávající si s otázkou, co znamená domov. Intimní bylo také představení Zuzany Šklíbové **The Walk with the Unknowns**. Netradiční procházka pro jednoho poodhalila výletní archiv diapositivů neznámé rodiny a přenesla účastníky do světa skutečných i fiktivních vzpomínek, korespondujících s navštívenými místy v lázních. Nedělní program završilo pohybové představení **The Urge** situované přímo do centra lázeňského dění. Performance tematizující nemožnost pohybu v době covidových lockdownů, záměrně umístěna ve veřejném prostoru, přilákala velký počet diváků z řad festivalových návštěvníků, Luhačovjanů i lázeňských hostů.

POSÍLENÍ PROGRAMU PRO DĚTI

Obyvatelé Luhačovic se hojně účastnili také dětského programu. Ten byl letos posílen a začleněn jak do divadelní, tak výtvarné sekce. Zmiňovaný **Moetivi karavan** byl přístupný všem věkovým kategoriím a navštěvován celými rodinami. Loutkové představení **Kde budeme bydlet** cílené vyložené na dětského diváka se odehrálo v neděli a sklidilo velmi pozitivní ohlasy. Nejvyšší návštěvnosti a obliby si pak získalo inscenované dětské hřiště **Zahrátky** vznikající pod taktovkou skupiny **Řev na hřišti** a **Studia Damúza**. Velký úspěch měl také workshop **Veroniky Vlkové – Čas bahenních čarodějů**, který u stromu poblíž pramene Dr. Šťastného zapojil publikum širokého věkového rozpětí do práce s hlínou, blátem, vodou i bylinami. Posledním bodem dětského programu, i v tomto případě oblíbeného také u dospělých, byla nedělní **Pracovní stanice denního snění Evy Koťátkové**, která na louce poblíž pramene Aloiska nabídla návštěvníkům prostor pro sny, sdílení i odpočinek.

PROCHÁZKY VÝSTAVAMI A UMĚLECKÝMI AKCEMI

Zmiňované workshopy byly součástí letošního obsáhlého výtvarného programu. S jeho jednotlivými částmi se účastníci mohli po vlastní ose potkat v průběhu festivalového víkendu, nebo se zúčastnit vedených komentovaných procházek. Výtvarný program vyzýval ke hře, spolupráci nebo sdílení. Třídenní happening a instalaci pojednávající o nalezení nového Pramene Naplnění v Japonské zahradě připravil **Ateliéru intermédií FaVU VUT**. Nabídl návštěvníkům degustaci elixírů, možnost nechat si namalovat na lázeňské oplatky svou vlastní auru nebo zmapovat emocionální konstelace. V průběhu víkendu bylo také možné navštívit dvě videoinstalace. První z nich, prezentující kurátorské pásmo japonské teoretičky Keiko Sei s názvem **Jiné Vize CZ 2021**, uvedená ve spolupráci s Přehlídkou filmové animace a současného umění (PAF), byla umístěna na terase Společenského domu. Druhá se nacházela v jeskyni nad

pramenem Ottovka, kde se ve videu **Rupi Kaurcrash** umělec **Jozef Mrva ml.** zabýval otázkami, jak se vyrovnat s katastrofami skrze pozitivní afirmace.

Instalace **Adamec family** (Jana, Jakub, Delfína a Uršula), prezentovaná formou zábavně-naučných panelů na lázeňské kolonádě, poukazovala na další závažné téma současnosti – konkrétně na problematiku aktuálních uprchlických krizí. Panely připomínající svým zpracováním hry z dětských časopisů přilákaly řadu kolemjdoucích, doplňující texty na jejich zadních stranách jim pak nabídly faktické informace i poetické interpretace.

Sobotní výtvarný program uvedla přednáška naivního konceptualisty **Mariana Pally**, doprovázená čtením z jeho poslední sbírky Smrad škvařeného fousu. Na ně pak navázala autorova malířská akce, při níž namaloval postupně selfie s pomocí zrcátka, pohled dalekohledem na lázeňskou promenádu a nečekaně také skupinový portrét návštěvníků komentované prohlídky.

MĚSTSKÁ PLOVÁRNA

První festivalový den otevřela výstava Společnosti Jindřicha Chalupeckého – partnerské organizace, která připravila ve vnitřních prostorách **Městské plovárny** svou **Intervenci #32 – Ozvěny zpěvu sirén**. Představení umístěných děl bylo doprovázeno performancí Kateřiny Olivové. Výstava se následně stala také cílem jedné z procházek výstavami. Na městské plovárně se odehrál také nedělní hudební program nabízející návštěvníkům vnitřního bazénu i venkovní terasy unikátní ambientní doprovod k času zde strávenému. Stála za ním dvojice hudebníků **Myst K.** a **Sky to Speak**.

ZNOVUOTEVŘENÍ KLUBU DOMINO A HUDEBNÍ PROGRAM V LÁZNÍCH

Hudba letos po dvouleté pauze opět rezonovala také v nočních hodinách v klubu Domino. Tato již běžně nevyužívaná tančírna ožila s pátečním a sobotním večerním programem. Představili se jak kytarové projekty **Pacino** a **Möbius**, tak elektronická, hyperpopová i rapová vystoupení v silném zastoupení ženských interpretek – **LOFN**, **Natálie Pleváková**, **Tokyo Drift** a **Arleta**. V páteční podvečer hudba zazněla také na louce u pramene Aloiska. Vystoupil zvukový umělec a hudebník **Tomáš Niesner** a rituální akustické seskupení **Timber Rattle**, doplněné atmosférou ohně a společného rozjímání v kruhu.

Přímo v prostorách lázní se odehrál sobotní klavírní koncert **Tomáše Hrubíše** (u hudebního altánu u hotelu Jestřabí), nedělní vystoupení dvojice **Thistle** (u Ottovky) i interaktivní zvuková instalace skladatelky **Natálie Plevákové** (přímo v hale Vincentka). Využit tak byl, jako již tradičně, lázeňský i městský prostor, a ve všech případech program dostal snaze jednotlivá místa oživit něčím netradičním či ukázat v novém světle.

A CO K LETOŠNÍMU ROČNÍKU DODÁVÁ TEREZA LACMANOVÁ – KOORDINÁTORKA PLATFORMY NOVÁ SÍŤ, JÍŽ JE FESTIVAL SOUČÁSTÍ?

„Letošní téma přes čáru reflektovalo mnoho současných fenoménů, ať už jimi je hospodaření s vodou a jiné environmentální problémy, sexismus zastřený v rappu či otázka domova v kontextu

cestování v rozkošném Moetivii Karavanu nebo přítomné uprchlické krize. Festival nabídl čas na zamyšlení, zpomalení, rozjímání, ale i dynamické odreagování, nadhled a třeba i nečekaná setkání. Na své si zde přišly všechny generace.

Děkuji týmu Luhovaného Vincenta za úžasnou práci a oživení místa. Jakkoliv může být cesta do Luhačovic daleká, rozhodně stojí za to!"

DĚKUJEME ZA PODPORU

Festival by se nemohl uskutečnit bez přímé finanční podpory našich hlavních partnerů – Ministerstva kultury, Zlínského kraje, Lázní Luhačovice a.s., města Luhačovice, patrona festivalu – akciové společnosti Vincentka, manželů Dostálkových, firmy Lukrom, firmy Geohunter, pana Milana Valenty a spolku Nová síť.